

ת"פ 41690/06/17 - מדינת ישראל נגד עלי אבו כף (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ת"פ 41690-06-17 מדינת ישראל נ' אבו כף (עציר)

18 באוקטובר
2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי באת-כוחה עו"ד כרמית כהן

נגד

עלי אבו כף (עציר) - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד מוחמד רחאל

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע לזיוף סימני זיהוי של רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, החזקת סם לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 3.6.17, רכש הנאשם רכב מסוג קאיה מס' רישוי 75-256-19 אשר היה שייך לישראל בן אבו ונמכר כגרוטאה וללא לוחיות זיהוי (להלן: "הרכב").

בתאריך שאינו ידוע למאשימה לאחר קניית הרכב, סייע הנאשם לאחר לזיוף את סימני הזיהוי של הרכב בכך שסייע לאותו אחר להתקין על הרכב לוחיות זיהוי של רכב מסוג מיצובישי שמספרו 90-329-02 אשר שייך לפואד אבו כף ואשר ירד מהכביש בשנת 2014.

בתאריך 15.6.17 בסמוך לשעה 23:00 נהג הנאשם ברכב בבאר שבע מבלי שהחזיק בידיו רישיון נהיגה כדין ומבלי שמעולם הוציא רישיון נהיגה כדין. במעמד המתואר לעיל החזיק ברכב סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 2 גרם לצריכתו העצמית ומבלי שהדבר הותר לו בתקנות.

בסמוך לאחר המתואר לעיל כשהגיעו שוטרים לבדוק את הרכב, סירב הנאשם לתת לשוטרים לכבות את מנוע הרכב, סירב לצאת ממנו החל לצעוק ואף לדחות אותם וזאת בכוונה להכשיל אותם בעת מילוי תפקידם.

במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות המבחן

המדובר בנאשם כבן 19, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בשוב אום בטין ועבד כארבעה חודשים במפעל לייצור משקאות. בארבע שנים האחרונות סובל ממצב בריאותי ירוד, כולל נפילות בלתי נשלטות, התעלפויות והתפרצויות זעם. למד 10 שנים בבית הספר. בשל מצבו הבריאותי התקשה להשתלב בעבודה לאורך זמן והחל בתהליך קבלת קצבת נכות מול המוסד לביטוח לאומי. ממידע מול גורמי הטיפול במרכז לבריאות הנפש עולה כי להערכתם אין המדובר באירועים אפילפטיים, ונשללו ממצאים נוירולוגיים, זה אובחן ככל הנראה סובל מפרכוסים לא אפילפטיים ו/או התחזות. בנוסף עלה חשד לפיגור, רמת התמצאות והישגיים לימודיים נמוכים לצד סף תסכול נמוך.

בנוגע לצריכת חומרים משני תודעה בתקופה האחרונה החל בשימוש בסמים מסוג "ניס גאי" וחשיש. לדבריו, לעיתים עקב הרצון להשיג חשיש פועל באופן אימפולסיבי ללא מחשבה מעמיקה על השלכות מעשיו. ביחסו לעבירה הנוכחית תיאר כי לפני ביצועה המשיך להתרועע עם חברה שולית וקנה רכב לשימוש האישי באזור מגוריו. עוד ציין כי בעת ביצוע העבירה היה תחת השפעת סמים והושפע מלחץ חברתי לצאת לבאר שבע.

שירות המבחן מתרשם מאדם בעל יכולות קוגניטיביות נמוכות, חסר כוחות, המתאפיין בחשיבה קונקרטי ותיאורים דלים אודות התנהלות חייו, בשנים האחרונות מתקשה לתפקד באופן עצמאי ומקיים תלות גבוהה בסביבתו בשל מצבו הבריאותי, קשיים אלה הובילו אותו להתחברות לחברה שולית ולשימוש בסמים. יכולתו של הנאשם לשים גבולות פנימיים מוגבלת וכי על אף שבעברו עבירה דומה לא הפיק הלקחים הנדרשים. יש בכל אלה כדי להביע על קיומה של רמת סיכון גבוהה להתנהגות פורצת חוק. בבחינת גורמי סיכוי שירות המבחן מציין את רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין. בסופה שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית ולשיטתו נראה כי הטלת עונש מוחשי לצד ענישה צופה פני עתיד עשויה להוות עונש מתאים עבורו. עוד מומלץ על הפנייתו לאבחון בתחום הפיגור.

טיעוני הצדדים

בא כוח המאשימה במסגרת הטיעונים לעונש הפנה לערכים המגונים בהם פגע הנאשם בכללם ביטחון המשתמשים בכביש ובריאות הציבור. לדבריו, הסכנה נשקפת מהנאשם שמעולם לא הוציא רישיון דומה למי אשר אוחר נשק קטלני בידו. כך גם יש במעשיו של הנאשם כדי לפגוע בשלטון החוק ובנציגיו.

אשר לעבירה של זיוף סימני רכב נטען כי יש בה כדי לאפשר העלאתן של מכוניות שנפסלו משימוש תוך הצגתן ככלי רכב תקינים וכן להקשות על זיהוי הנוהג בהם. עוד צוינה החומרה הגלומה בשילובן של כל העבירות יחדיו.

בא כוח המאשימה עותר למתחם עונש הולם שמן הראוי שינוע בין 8 ל-15 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם ביקש לתת משקל לעברו הפלילי הכולל הרשעה אחת מלפני כפחות משנה ולהפעיל את המאסר המותנה אשר אליבא דידו בר-הפעלה' במצטבר לעונש שייגזר עליו בגין התיק שבכותרת.

בא כוח הנאשם מנגד ציין כי מדובר בנאשם צעיר שעברו הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר וכולל הרשעה אחת. זה מיקד את טיעוניו ביחס לתחולתו של המאסר המותנה בן עשרת החודשים, אשר אליבא דידו אינו בר-הפעלה וזאת בשים לב לכך שאין המדובר בעבירות גִנְבָה או התפרצות בדומה ליתר עבירות הרכוש. על בית המשפט לערוך בחינה מהותית ולא בחינה טכנית של העבירה המפעילה את המאסר המותנה ובחינה שכזו יש בה כדי להביא להימנע מהפעלתו או להביא להארכתו. דברים אלו אמורים מקל וחומר שעה שמדובר בנאשם שהודה ונטל אחריות על מעשיו וזאת בהצטרף לפער הלא פרופורציונאלי בין העונש שלו צפוי הנאשם בגין מעורבותו בתיק שבכותרת לבין עונש המאסר בן עשרת החודשים שהיה עליו לרצות בגין הפעלתו של המאסר המותנה. אין לנאשם עבר תעבורתי למעט העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, כאשר הפסיקה הנוהגת לנהיגה ללא רישיון הינה עונש מאסר צופה פני עתיד.

הנאשם מצידו הביע צער על מעשיו וציין כי בכוונתו לעבוד עם אביו בקרמיקה.

דין והכרעה

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בשורה ארוכה של ערכים מוגנים בכללם ביטחון הנוהגים והמשתמשים בכביש ובדרכים, בריאות הציבור, הסדר הציבורי ושלטון החוק.

תקצר היריעה מלפרט בדבר המחיר הכבד בנפש שנגבה כל יום במסגרת הקטל בדרכים. כך גם אין להכביר במילים בדבר תפקידו של בית המשפט להילחם בתופעה זו שאין לראותה כגזרה משמים וניתן להילחם בה, גם אם לא להעלימה, בדמות ענישה מרתיעה. בספקטרום עבירות התעבורה נהיגה ללא רישיון נהיגה נמצאת במדרג הגבוה של חומרה, זאת בשל הפוטנציאל הרב הגלום כי אגב ביצועה תיגרם תאונה שתביא לחבלות בגוף ולמצער לרכוש. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בעפ"ת 25225-03-13 **גיטנס נ' מדינת ישראל**:

נהיגתו של המערער היתה בהיותו בלתי מורשה. נהיגת בלתי מורשה מחייבת ענישה הולמת ומתחם הענישה יביא לידי ביטוי האינטרס החברתי שנפגע, הסכנה הטמונה לבטחונו של כל אחד מהמשתמשים בדרך מפני נהגים של בלתי מורשים וכאשר לנהיגה האסורה נלוות עבירות נוספות של נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונה בה נפגע אדם, אז כבר לא מדובר באפשרות תיאורטית של נהג בלתי מורשה יפגע במאן שהוא אלא הלכה למעשה נהיגתו האסורה של המערער פגעה בפועל בגופו של אדם...

ובהמשך:

...אמרתי כבר כנהיגה כבלתי מורשה כמוה כפצצה מתקתקת ובמקרה זה מוכיח המערער כי אכן כך לראותו [...] אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים למי שמבצע עבירה זו לראשונה בחייו. דווקא הגישה הסלחנית שהיתה עד כה למבצעי העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה על ידי בלתי מורשים הביאה לתופעה הרווחת של נהיגה בידי בלתי מורשה פעם אחר פעם אחר פעם, בדיוק כפי שהיה בשני ערעורים שנשמעו היום...

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה נעה בין ענישה צופה פני עתיד ועד עונשי מאסר למספר חודשים. כך ר' בין היתר פל"א 11009-03-06 **מדינת ישראל נ' מחיסן**, פל"א 5047-06-16 **מדינת ישראל נ' אלאלעוין**, עפ"ת (מחוזי מרכז) 25225-03-13 **גיטנס נ' מדינת ישראל** שצוטט לעיל, עפ"ת (מחוזי מרכז) 42946-08-11 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (23.10.11);

אשר לעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית במשקל של עד גרמים בודדים של סם מסוג קנאביס או חשיש על דרך הכלל נגזרים עונשי מאסר צופה פני עתיד, עד עונשי מאסר קצרים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

חיפוש פסיקה הנוגעת לעבירות של זיוף סימני זיהוי של רכב מלמד כי לא אחת נגזרים עונשי מאסר ואף עונשי מאסר ממושכים. יחד עם זאת, וזאת יש להדגיש בכל אותם מקרים דובר היה על זיוף אגב גנבתו של אותו הרכב או לחילופין זיוף השלדה או המנוע אגב ניסיון למכור רכבים גנובים ולא כעבירה העומדת בפני עצמה. חלק אחר של הפסיקה הרלוונטית נוגע לזיוף סימני רכב על מנת להעלים ראיות ולשבש מהלכי משפט, וזאת כאשר הרכב היה מעורב בביצוע עבירה פלילית. ר' בין היתר ע"פ 987/02 **אסמעיל נ' מדינת ישראל**, ע"פ 1599/06 **לוינשטיין נ' מדינת ישראל**, ע"פ 2375/12 **עמי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 4949/15 **חן נ' מדינת ישראל**.

בבואו של בית המשפט לבדוק את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בפרספקטיבה של כל עבירה בפני עצמה, הרי שניתן לומר כי למעט העבירה של נהיגה בלתי מורשית, זו נמצאת במדרג הנמוך.

אשר לעבירה של זיוף סימני רכב כאמור מיוחס לנאשם סיוע לעבירה זו, היינו מחצית מהעונש המקסימלי. כך גם יש ליתן הדעת לעובדה כי מדובר בזיוף שבא לידי ביטוי בהשמת מספר רכב אחר ולא פעולה של טשטוש מספר המנוע או מספר השלדה אשר מחייבים ידע ותחכום. עוד בהקשר לעבירה זו הרי שאין לומר שהנאשם ביקש ליצור חזות של רכב כשיר לעלות על הכביש, שכן ממילא לוחית הזיהוי אותה הדביק לגרוטאה הייתה של רכב אחר שאף הוא הורד מן הכביש. הרכב עצמו נקנה כדין כגרוטאה ולא נגנב וכך גם לא הייתה לנאשם מטרה לאחר השמתו של אותו מספר רישוי למכור אותו כרכב תקין.

בלי לקבוע מסמרות נדמה כי השמת לוחית הזיהוי נועדה למנוע זיהוי הרכב כגרוטאה בעת שזה עושה בו שימוש. לצד האמור לעיל ומנגד, מתוך עובדות כתב האישום נלמד כי הגם שהנאשם שימש כמסייע הלכה למעשה הוא היה בעל האינטרס הנוגע לשימוש ברכב לאחר זיוף לוחית הרישוי. הדברים נלמדים מתוך המשכו של כתב האישום בו זה נתפס נוהג ברכב בבאר שבע וכן מדברים שעולים מתוך התסקיר בהם הנאשם מוסר כי קנה את הרכב לשימוש האישי. התנהלות זו מלמדת כי למעשיו של הנאשם קדמו מחשבה ותכנון ואלו נועדו לאפשר את נהיגתו ברכב (הבלתי מורשית!) שלא באופן חד-פעמי.

אשר לעבירה של הפרעה לשוטרים ובלי להקל ראש, זו באה לידי ביטוי בעיקרה בכך שסירב לצאת מן הרכב, צעק ובשיאו של האירוע דחף את מי מהשוטרים. בהקשר לכך הנאשם לא ניסה להימלט בין אם באמצעות הרכב ובאין אם רגלית וממילא לא יוחסה לו עבירה של תקיפת שוטרים, דבר המלמד כי גם אם זה דחף מי מהשוטרים הדבר לא הגיע

לכדי אלימות של ממש. כך גם כמות הסם אותה החזיק וטיבו הם לכשעצמם נמצאים במדרג הנמוך.

דא עקא, כי בחינת עבירת הנהיגה הבלתי-מורשית בהצטרף לכל העבירות אותן ביצע הנאשם במכלול, יש בה כדי ללמד כי מידת הפגיעה של הנאשם בערך המוגן של ביטחון המשתמשים בכביש הינה משמעותית. בהקשר לכך וכאמור בכתב האישום המתוקן המדובר במי שמעולם לא הוכשר תיאורטית או מעשית לאחוז בהגה ומכאן הסכנה הגלומה בנהיגה מנאשם כדוגמת הנאשם שלפניי, גדולה יותר.

אין המדובר בנסיעה קצרה בסביבת ביתו של הנאשם, אלא נסיעה בת קילומטרים מספר מביתו בשבת אום בטין לטבורה של העיר באר שבע וזאת בסמוך לחצות, היינו בשעת לילה על כל הנגזרות מכך. אם בכך לא די הרי שהנאשם נתפס שברכב עימו סם מסוכן. לא עצם החזקת הסם "צובעת" את מעשיו של הנאשם בחומרה הראויה, אלא החשש שמא זה יסע ברכב אגב עישון סמים וללא רישיון. אין המדובר בטענות בעלמא שכן מן האמור בתסקיר הנאשם אומר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי: **"זמן קצר לפני העבירה היה תחת השפעת סמים [...]. תיאר כי בשל היותו נתון תחת השפעת סמים התקשה לשלוט בהתנהלותו"**. צא ולמד כי הנאשם מאשר כי בעת הנהיגה היה תחת השפעת סמים. הואיל ובית המשפט לא נחשף כלל לחומר החקירה יש להניח כי לא היו בידי היחידה החוקרת די ראיות כדי להוכיח את דבר הנסיעה תחת השפעת סמים, ומשכך גם בית המשפט יתעלם מאמירה זו כחלק מקביעת העונש ההולם. הגם כך, הדבר יילקח בחשבון אך כפוטנציאל נזק ממי שעושה שימוש בסמים באופן כללי - לא באירוע הקונקרטי - וכך גם נוהג בהיותו בלתי-מורשה באופן שיכול ששני הדברים יקרו סימולטנית. אך בשל חשש זה קבע המחוקק עונש פסילה חובה למי שמורשע בעבירת סמים לצריכה עצמית בין אם נהג ברכב באותה עת ובין אם לאו. עוד בבחינת הנזק הפוטנציאלי יש לקחת בחשבון קושי בגילוי הנאשם כנהג בפועל, בכל מקרה של ביצוע עבירות תעבורה, חנייה ואף עבירות פליליות אחרות.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 13 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יילקח בחשבון גילו הצעיר בהיותו נמנה עם אוכלוסיית "הבגירים הצעירים" כפי ההתייחסות המיוחדת שנקבעה בפסיקה ביחס לקבוצת גיל זו. המדובר במי שסובל מבעיות רפואיות מורכבות, אשר נותנות אותותיהן במכלול מעשיו של הנאשם הן ברמה התעסוקתית והן ברמה החברתית.

מנגד ולחומרה אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים וכך גם לא מאסרו הראשון, באשר אך ביום 11.1.17 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירה של התפרצות לרכב ושלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו 4 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד שלגבי תחולתה נחלקו הצדדים.

בתיק זה עולה בבירור כי יש נזקקות טיפולית גבוהה על רקע שימוש שעושה הנאשם בחומרי משנה תודעה. דא עקא, הנאשם אינו מגלה תובנה ביחס לאורחות חייו, התנהלותו או צורך בהליך גמילה ובשל כך שירות המבחן לא בא בהמלצה

טיפול. יוצא אם כן שלא רק שאין מקום לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, אלא שיש גורמי סיכון רבים הנותנים ללא מענה אשר כאמור להתרשמות שירות המבחן מצביעים על קיומה של רמת סיכון גבוהה להתנהגות פורצת חוק. הדברים אמורים לא רק לשימוש בסמים אלא גם לחבירתו של הנאשם לחברה שולית, קושי להציב גבולות פנימיים וחיצוניים, חוסר הרתעה מההליך הפלילי הקודם בעניינו, עמדות קורבניות וחוסר יציבות בכל מישורי חייו.

יש בכל אלה כדי לתת משקל נוסף לשיקולי התרעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי התרעת הרבים נוכח נפוצות העבירות בהן זה הורשע בדגש על עבירה של נהיגה בהיותו בלתי-מורשה.

תחולת המאסר המותנה

הצדדים נחלקו ביניהם ביחס לתחולתו של המאסר המותנה בן עשרת חודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 55194-02-11. במחלוקת שבין הצדדים סבורני כי מאסר מותנה זה חל ואין מקום להאריכו. הדברים אמורים בשים לב לכך שהמאסר המותנה, כפי ניסוחו על ידי כב' השופט עטר הינו: **"עשרה חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת רכוש מסוג פשע"**. (הדגשה לא במקור - ד.ב.ט.).

פשיטא של דברים כי העבירה בה הורשע הנאשם של זיוף סימני רכב 413ט נמצאת תחת פרק יא שכותרתו **"פגיעות ברכוש"** ולא זו בלבד הרי שהעבירה שבגינה מלכתחילה הושת על הנאשם המאסר המותנה (פריצה לרכב) והעבירה המפעילה, זיוף סימני רכב, נמצאות שתיהן תחת אותו סימן בפרק יא שעניינו: **"עבירות בקשר לרכב"**.

בכך חיווה המחוקק דעתו באופן חד-משמעי כי העבירה אותה ביצע הנאשם אינה אלא עבירת רכוש ואל לו לבית המשפט לנסות ובאופן מלאכותי להוציא מכלל עבירות הרכוש את העבירה המפעילה את המאסר המותנה. כך גם אורכו של המאסר המותנה הוא כשלעצמו אין בו משום הצדקה להארכתו וממילא אין לזכות הנאשם כל נימוק ממשי שיצדיק הארכתו של המאסר המותנה, נהפוך הוא.

לצד האמור לעיל בית המשפט ייקח בחשבון ואף באופן משמעותי את העובדה כי בעוד שכפי שצוטט לעיל עבירת זיוף סימני רכב נועדה במקור להילחם בתופעת גנבות כלי הרכב והסחר בהם, במקרה שבפנינו נדמה כי הערך המוגן שנפגע נוגע בעיקרו להגנה על ביטחון המשתמשים בכביש והערך של הגנה על ביטחון הציבור ועל רכושו נמצא בשולי הדברים.

הדברים אמורים על רקע העובדה שאינה שנויה במחלוקת לפיה הנאשם קנה את הרכב ולא ביקש לאחר שינוי זהותו לעשות בו כל דיספוזיציה בכסות של רכב תקין. אפילו יטען הטוען כי אגב זיוף הרכב קיבל הנאשם טובת הנאה בדמות השימוש ברכב בכסות של רכב שאינו גרוטאה, עדיין נדמה כי הערך המוגן שנפגע אינו ממוני בעיקרו. לא בלי קשר, עיון בטיעוני המאשימה בכתב מלמד כי גם היא כפי הנראה שלא בהיסח הדעת, אינה מונה במסגרת הערכים המוגנים שבהם פגע הנאשם הגנה על קניינו של אדם ועל רכושו. עוד תילקח בחשבון הודאתו של הנאשם, גם לצורך אופן הפעלתו של המאסר המותנה, כפי דרכו של מותב זה בעניינם של נאשמים אשר מודים ונוטלים אחריות על מעשיהם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 3.6.17.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן עשרה חודשים מת"פ 3809-01-16 כך שארבעה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל והיתרה בחופף. סך הכול יהיה על הנאשם לרצות עשרה חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 3.6.17.
- ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, עבירות סמים מסוג עוון או פשע, עבירות רכוש מסוג עוון, עבירות של הפרעה לשוטט או תקיפת שוטט.
- ד. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ה. עשרה חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו מהמאסר ותהיה במצטבר לכל עונש פסילה אחר. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד.
- ו. שישה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.
- ז. 1,500 ₪ קנס או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.4.18.

ניתן צו לסמים - להשמיד.

ביחס ליתרת המוצגים ניתן צו כללי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, כ"ח בתשרי התשע"ח, 18 באוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט